

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Φεβρουαρίου 1993

που επιτρέπει στη Γαλλική Δημοκρατία να παρατείνει την εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης από το άρθρο 2 της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ) περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με το φόρο κύκλου εργασιών

(93/110/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με το φόρο κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική δάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την απόφαση 89/683/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 με την οποία επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2 της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ)⁽²⁾,

την πρόταση της Επιτροπής, η οποία ακολουθεί την έκθεσή της για την εφαρμογή της απόφασης 89/683/ΕΟΚ,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέπει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος να εισάγει ή να παρατείνει ειδικά μέτρα παρέκκλισης από την εν λόγω οδηγία, με σκοπό να απλουστευτεί η είσπραξη του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), ή να αποφευχθούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι η Γαλλική Δημοκρατία, με την από 22 Οκτωβρίου 1992 συστημένη επιστολή της προς τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής, ζήτησε την άδεια να παραταθεί η εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης που της είχε χορηγηθεί προηγουμένως, για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα, με την απόφαση 89/683/ΕΟΚ, με δάση το άρθρο 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι η έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου για την περίοδο 1991–1992 απέδειξε τη χρησιμότητα και την αποτελεσματικότητά του στον ιδιαίτερα ευαίσθητο σε θέματα απάτης τομέα της ανακύκλωσης· ότι συνάγεται το συμπέρασμα ότι δεν συντρέχει λόγος που

να εμποδίζει την παράτασή του, υπό τον όρο ότι περιορίζεται σε καθορισμένα χρονικά πλαίσια·

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν, στις 20 Νοεμβρίου 1992, για την αίτηση που υπέβαλε η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 και όσον αφορά τα νέα βιομηχανικά απορρίμματα και υλικά ανακύκλωσης, να απαλλάσσει από το ΦΠΑ:

α) αφενός, τις παραδόσεις που πραγματοποιούν:

- οι επιχειρήσεις, το ετήσιο ύψος του κύκλου εργασιών των οποίων είναι κατώτερο των 500 000 γαλλικών φράγκων,
- οι επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν μόνιμες εγκαταστάσεις ή που, αν και διαθέτουν μόνιμες εγκαταστάσεις, πραγματοποίησαν, κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, κύκλο εργασιών για τα εν λόγω προϊόντα κατώτερο των 6 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, εκτός και αν τους επιτρέπεται να υποβάλουν τις εργασίες αυτές στο ΦΠΑ·

β) αφετέρου, τις εισαγωγές και τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις.

Άρθρο 2

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 και όσον αφορά τις παραδόσεις σε υποκείμενους στο φόρο νέων βιομηχανικών απορριμμάτων και υλικών ανακύκλωσης που συνίστανται σε μη σιδηρούχα μέταλλα και τα κράματά τους, και εφόσον οι παραδόσεις αυτές δεν απαλλάσσονται του ΦΠΑ δάσει του άρθρου 1, να προβλέψει ένα σύστημα αναστολής της καταβολής του ΦΠΑ που συνδέεται με τις εν λόγω πράξεις.

Οι υποκείμενοι στο φόρο παραλήπτες οφείλουν να καταβάλουν το ΦΠΑ που επιβάλλεται στις εν λόγω παραδόσεις στην περίπτωση που τα προϊόντα αυτά δεν προορίζονται είτε για εξαγωγή ως έχουν, είτε για κατασκευή ή για μεταπώληση ως έχουν, ως προϊόντα φορολογήσιμα δάσει του ΦΠΑ.

(1) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 31. 12. 1992, σ. 47).

(2) ΕΕ αριθ. L 398 της 30. 12. 1989, σ. 31.

Άρθρο 3

Αφού εξετάσει έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή των εγκρίσεων που ορίζονται στα άρθρα 1 και 2, η οποία θα συνοδεύεται, ενδεχομένως, από πρόταση απόφασης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας δάσει της πρότασης αυτής, καθορίζει, στις 31 Δεκεμβρίου 1996, το αργότερο, κατά πόσο συντρέχει λόγος να παραταθούν οι εν λόγω εγκρίσεις.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 15 Φεβρουαρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. JELVED